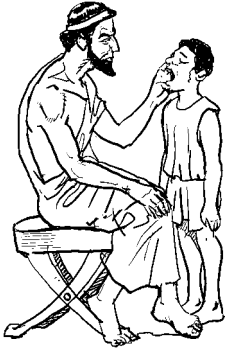
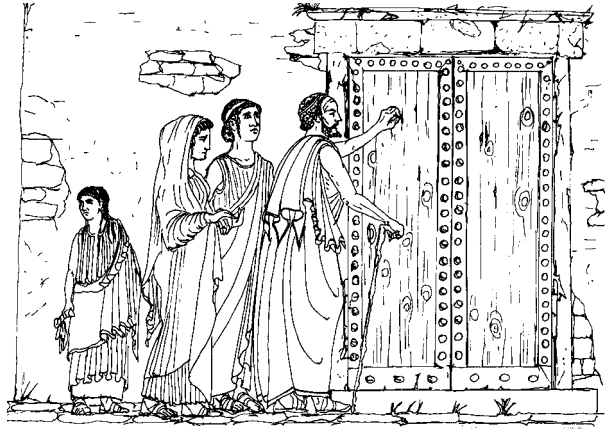

Ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ οἰκίαν, ὁ
Δικαιόπολις ἔκοψε τὴν
θύρᾱν.
ἀφ-ίκοντο < ἀφ-ικνέομαι
(ίκ-)

ὁ ἰατρός (τοῦ ἰατροῦ)

Ο ΙΑΤΡΟΣ (α)

Ἡ δὲ Μυρρίνη, ἐπεὶ ἔμαθεν ὅτι τυφλὸς
ἔστιν ὁ παῖς, δακρῦουσα τῷ ἀνδρὶ, «ὦ
Ζεῦ,» ἔφη, «τί δεῖ ἡμᾶς ποιεῖν; Τοῖς θεοῖς
εὐχου βοηθεῖν ἡμῖν.» Ὁ δὲ Δικαιόπολις,
«ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς τὸν παῖδα φέρειν παρὰ
ἰατρόν τινα,» ἔφη· «ἀλλ' ἐσπέρα ἤδη
γίγνεται. Νῦν οὖν δεῖ πρὸς τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ οἰκίαν σπεύδειν καὶ αἰτεῖν
αὐτὸν ἡμᾶς δέχεσθαι. Αὔριον δὲ δεῖ
ζητεῖν ἰατρόν.»

Βραδέως οὖν τῷ παιδὶ ἡγούμενοι
βαδίζουσι πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ οἰκίαν.

μανθάνω, aor. ἔμαθον ὁ ἀδελφός, τοῦ ἀδελφοῦ
(tema verbale μαθ-) ap- (voc. ὦ ἀδελφε) il fra-
prendo, imparo tello
ἔφη diceva, disse αἰτέω (+ acc. e inf.) chiedo

Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο, ὁ μὲν Δικαιοπόλις ἔκοψε τὴν θύραν. Ὁ δὲ ἀδελφὸς πρὸς τὴν
 15 θύραν ἔλθων καὶ τὸν Δικαιοπόλιν ἰδὼν,
 «χαῖρε, ὦ ἀδελφε», ἔφη· «πῶς ἔχεις; Σὺ δέ, ὦ Μυρρίνη, χαῖρε καὶ σύ. Ἄλλ' εἶπετέ μοι, τί πάσχετε; Διὰ τί οὐκ ἐπανέρχεσθε εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀλλ' ἔτι μένετε ἐν τῷ
 20 ἄστει; Ἐσπέρᾳ γὰρ ἤδη γίγνεται.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις· «Ἐγὼ μὲν καλῶς ἔχω, ὁ δὲ παῖς, ἰδοῦ, τυφλὸς γὰρ γέγονεν· οὐδὲν ὄρα. Πάρεσμεν οὖν αἰτοῦντές σε ἡμᾶς δέχεσθαι.» Ὁ δὲ ἀδελφὸς ἰδὼν τὸν παῖδα
 25 τυφλὸν ὄντα, «ὦ Ζεῦ,» ἔφη, «τί ποτε ἔπαθεν ὁ παῖς; Εἰσέλθετε καὶ εἶπετέ μοι τί ἐγένετο.»

Οὕτως εἰπὼν εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν· οἱ δὲ πάντα τὰ γενόμενα αὐτῷ
 30 εἶπον. Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα καλῶν, «ἐλθὲ δεῦρο,» ἔφη· «πάρεισι γὰρ ὃ τε Δικαιοπόλις καὶ ἡ Μυρρίνη· ὁ δὲ Φίλιππος δεινὸν ἔπαθεν· τυφλὸς γὰρ γέγονεν.

γένετον *è diventato*

ὁ Δ. κόπτει τὴν θύραν (κόπτω + acc.)

ἔκοψε < κόπτω
 ἔλθων < ἔρχομαι (ἐλθ-)
 ἰδὼν < ὁράω (ιδ-)
 εἶπετε!

«Πῶς ἔχεις;»
 «Ἐγὼ μὲν καλῶς ἔχω, ὁ δὲ παῖς οὐ καλῶς ἔχει.»

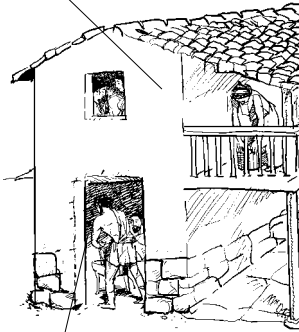
ἔπαθεν < πάσχω (παθ-)
 εἰς-έλθετε!

ἐγένετο < γίγνομαι (γεν-)

εἰς-ήγαγεν < εἰς-άγω (άγαγ-)
 γενόμενος, -η, -ον

εἶπον < λέγω (εἶπ-)

ὁ γυναικῶν (τοῦ γυναικῶνος)

ὁ ἀνδρῶν (τοῦ ἀνδρῶνος)

γυναικῶν < γυνή : ἐν τῷ
γυναικῶνι αἱ γυναῖκες
οἰκοῦσιν

ἀνδρῶν < ἀνήρ : ἐν τῷ ἀνδρῶνι
οἱ ἄνδρες οἰκοῦσιν

εἰς-ελθόντες < εἰς-έρχομαι

Κόμιζε οὖν αὐτόν τε καὶ τὰς γυναῖκας
εἰς τὸν γυναικῶνα. Σὺ δέ, ὦ ἀδελφε, ἐλθὲ 35
δεῦρο.» Ὁ τε οὖν Δικαιοπόλις καὶ ὁ
ἀδελφὸς εἰς τὸν ἀνδρῶνα εἰσελθόντες
πολλὰ διαλέγονται σκοποῦντες τί δεῖ
ποιεῖν. Τέλος δὲ ὁ ἀδελφός, «ἄλις λόγων,»
ἔφη «ἐγὼ σοφὸν ἱατρὸν ἔγνωκα καὶ 40
αὔριον, εἴ σοι δοκεῖ, κομιῶ ὑμᾶς παρὰ
αὐτόν. Νῦν δέ — ὀψέ γάρ ἐστιν — δεῖ
ἡμᾶς καθεῦδειν.»

EN TΩI ANTPΩI

Ὁ δὲ Φίλιππος οὐ βούλεται καθεῦδειν·
δακρῦων γὰρ λέγει· «Οἴμοι τάλας, τίς 45
αἴτιος ταύτης τῆς συμφορᾶς μοι ἐγένετο;
Ἄμέλει τῶν θεῶν τις· ὅτε γὰρ ἐν τῇ ὁδῷ
ἐπῆρα ἐμαυτὸν τυφλὸς γενόμενος,
ἐξαίφνης ἔμαθον ὅτι οἱ θεοὶ με μισοῦσιν.
Διὰ τί οὐκ ἀπέθανον τότε; Οὐ γὰρ 50
βούλομαι πάντα τὸν βίον τυφλὸς εἶναι.

τάλας = τλήμων

ἐπ-ῆρα < ἐπ-αίρω (ἄρ-)

ἀπ-έ-θανον < ἀπο-θνήσκω
(θαν-)

κομίζω *porto; accompa-*
gno

σκοπέω *vedo, considero*
ἄλις (+ gen.) *basta...*

ὁ λόγος, τοῦ λόγου *la pa-*
rola, il discorso

ἔγνωκα (< γινώσκω)
conosco

δοκεῖ (+ dat. e inf.) *sem-*
bra, sembra opportuno

κομιῶ *porterò, accompa-*
gnerò

ὀψέ *tardi*

ταύτης τῆς *di questa*

τότε *allora*

ᾠ πάππα φίλε, ᾧ μαμμιά, βοηθεῖτέ μοι
ταῦτα παθόντι.»

Ἡ δὲ μήτηρ, παραμυθεῖσθαι καὶ
55 θαρρύνειν τὸν παῖδα βουλομένη, καὶ
λαβομένη τῆς χειρὸς αὐτοῦ, «θάρρει, ᾧ
φίλε παῖ,» φησίν, «καὶ μὴ δάκρῦε· ἐγὼ
γὰρ καὶ ὁ πατήρ πάρεσμέν σοι. Μὴ λέγε
ὅτι οἱ θεοὶ μισοῦσί σε· πολλάκις γὰρ τὰ
60 παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα
ἐγένοντο. Πολλάκις δὲ οἱ θεοὶ παρέσχον
τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὸν τε καὶ κακὸν ἅμα,
ὥσπερ τῷ Ὀμήρῳ τῷ ποιητῇ· αὐτὸς μὲν
γὰρ τυφλὸς ἐγένετο, ἡ δὲ Μοῦσα καλὴν
65 φωνὴν αὐτῷ παρέσχεν, μάλα αὐτὸν
φιλοῦσα. Ἀλλὰ μὴ φοβοῦ, ᾧ παῖ·
βουλόμεθα γὰρ σε πρὸς τὸν ἱατρὸν ἄγειν
ὅ τε πατήρ καὶ ἐγώ.»

Ὁ δὲ Φίλιππος· «Τίς δὲ ἱατρός ἐστι νῦν
70 ἐν τῇ πόλει; Εἰ δὲ εἰσιν ἱατροί, πολὺ
ἀργύριον λαβεῖν βούλονται, ἡμεῖς δὲ οὐκ
ἔχομεν.» Ὁ δὲ πατήρ ἀποκρινόμενος ἔφη

ταῦτα *queste cose, questo*
παραμυθέομαι *consolo,*
conforto
θαρρύνω (+ acc.) *faccio*
coraggio a

ἡ Μοῦσα, τῆς Μούσης
la Musa
ἡ φωνή, τῆς φωνῆς
la voce

παθών, -οῦσα, -όν < πάσχω

λαβόμενος, -η, -ον < λαμβάνω
(λαβ-)

τὸ πάθημα (τοῦ παθήματος)
< πάσχω
τὸ μάθημα (τοῦ μαθήματος)
< μανθάνω
παρ-έ-σχον < παρ-έχω (σχ-)

ὁ Ὅμηρος
(τοῦ Ὀμήρου)

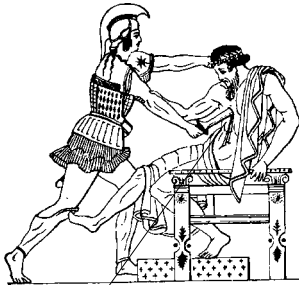

τὸ ἀργύριον
(τοῦ ἀργυρίου)
λαβεῖν < λαμβάνω

λαβών, -οῦσα, -όν < λαμβάνω
(λαβ-)

ὑπάρχω = εἰμι

τὰ χρήματα (τῶν χρημάτων)
= τὸ ἀργύριον

τὸ τραῦμα (τοῦ τραύματος)
ἔ-λαβον, ἔ-λαβες < λαμβάνω
(λαβ-)

«Μὴ ταῦτα φοβοῦ, ὦ παῖ· καὶ γὰρ οὐ πολὺ ἀργύριον λαβόντες οἱ ἰᾶτροι οἱ ἐν ἄστει βοηθεῖν σοι μέλλουσιν.»

75

Ὁ δὲ ἀδελφὸς ὑπολαβὼν εἶπεν· «Σοὶ δέ, ὦ Δικαιοπόλι, ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἱκανά. Ἔπειτα φίλους πολλοὺς ἔχω ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐτοίμους ἀργύριόν μοι δανείζειν. Ἄνδρεις δὲ εἶ σύ, ὦ παῖ, καὶ ἀνδρείῳ σοι ὄντι οἱ θεοὶ βοηθεῖν μέλλουσιν. Πολλοὶ γὰρ ἀνδρείοι νεανῖαι ἐν ταῖς μάχαις τραύματα ἔλαβον, ὥσπερ σὺ ἔλαβες. Οἱ δὲ θεοὶ ἀεὶ αὐτοῖς βοηθοῦσιν, μάλα αὐτοὺς φιλοῦντες.»

80

85

Ὁ δὲ Φίλιππος· «Ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἀπέθανον οἱ ἀνδρεῖα ἔργα ποιοῦντες.»

Ἡ δὲ μήτηρ· «Μὴ φλυᾶρει, ὦ τέκνον, ἀλλ'ἄκουέ μου. Ἄρα γινώσκεις σὺ τὸν Χαιρεφῶντα, τὸν τοῦ πατρός σου φίλον καὶ ἐταῖρον;»

90

«Ναὶ μὰ τὸν Δία,» ἔφη ὁ παῖς, «ἔχει

ὑπολαμβάνω *interrompo*; δανείζω *presto, do in pre-*
intervengo *stito*
οἶμαι *credo*

γὰρ ἀγρὸν οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίᾳς ἡμῶν,
 95 καὶ πολλάκις ὁ πατήρ με ἐκεῖσε ἤγαγεν.»

ἤγαγεν < ἄγω (ἀγαγ-)

Καὶ ἡ Μυρρίνη «Ἐὰρ γινώσκεις τί
 ἔπαθε πάθος ἔτι παῖς ὢν;»

τὸ πάθος (τοῦ πάθους)
 = τὸ πάθημα

«Οὐκ ἔγωγε, ὦ μῆτερ,» ἔφη ὁ Φίλιππος,
 «ἀλλὰ εἰπέ μοι.»

100 «Ἐὰρ ἀκούε δὴ. Ὁ Χαιρεφῶν, ἔτι παῖς ὢν,
 προελθὼν ποτε ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
 κλήρου, ἠῦρεν ἄντρον τι τοιοῦτον οἶον
 Ὅμηρος εἶπεν.»

ἠῦρεν < εὐρίσκω (εὐρ-)

Ὁ δὲ Φίλιππος ὑπολαβὼν, «Ἄρα τὸ τοῦ
 105 Κύκλωπος,» ἔφη, «λέγεις;»

«Ναί. Λαβὼν οὖν δύο ἑταίρους
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἄντρον, περισκοπεῖν τὰ
 πάντα βουλόμενος.»

εἰσ-ῆλθεν < εἰσ-έρχομαι (ἐλθ-)

«Τίνας δὲ ἔσχεν ἑταίρους;» ἔφη ὁ
 110 Φίλιππος.

ἔσχεν < ἔχω (σχ-)

«Ἡμᾶς ἔλαβεν ἑταίρους τὸ ἄντρον
 εὐρών,» ὁ Δικαιοπόλις ὑπολαβὼν ἔφη «ἐμὲ
 καὶ τὸν ἀδελφόν μου ἔτι παιδάς ὄντας.»

εὐρών, -οῦσα, -όν < εὐρίσκω
 (εὐρ-)

«Τί οὖν ἐγένετο; Εἰπέ μοι, ὦ παπίᾱ.»

οἶον *quale, come*

ἦλθομεν < ἔρχομαι (ἐλθ-)

εὐρεῖν < εὐρίσκω (εὐρ-)

ἔλιπον < λείπω (λιπ-)

ἔ-λαβ-ο-ν
 ἔ-λαβ-ε-ς
 ἔ-λαβ-ε(ν)
 ἐ-λάβ-ο-μεν
 ἐ-λάβ-ε-τε
 ἔ-λαβ-ο-ν

ἡ χεῖρ, τῆς χειρός, ταῖς
 χερσί(ν)

«Λαβόντες δὲ λαμπάδας πάντες ἅμα 115

ἦλθομεν τὸ ἄντρον ζητοῦντες. Ἐγὼ δέ, τὴν
 ὁδὸν ἀϋθις εὐρεῖν βουλόμενος, λίθους
 ἔλιπον μετ' ἐμὲ βαδίζοντα. Εὐρόντες δὲ τὸ
 ἄντρον εἰσήλθομεν, ὡς ἡ μήτηρ σοι εἶπεν.

Ἄρ' ἀληθῆ λέγω, ὦ ἀδελφε;» 120

Ὁ δὲ ἀδελφός· «Πῶς γὰρ οὐ; Ἐγὼ μὲν
 ἔλαβον δύο λαμπάδας· σὺ γὰρ οὐκ
 ἔλαβες, μικροὺς λίθους ἐν ταῖς χερσίν
 ἔχων· ὁ δὲ Χαιρεφῶν, οἰόμενος εἰς μάχην
 τινὰ ἐλθεῖν, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὸν 125
 Κύκλωπα, ξίφος τῇ δεξιᾷ ἔλαβεν, τῇ δὲ
 ἀριστερᾷ λαμπάδα ἔσχεν. Οὕτως
 εἰσήλθομεν εἰς τὸν σκότον τὸν τοῦ
 ἄντρου.»

Ἐλάβομεν καὶ τὸν κύνα μεθ' ἡμῶν, 130
 μέγα τε καὶ καλὸν ζῶον ὄντα, ὀνόματι
 Κέρβερον. Ἄρα οὐ μέμνησαι σύ, ὦ
 ἀδελφε; Αὐτὸς γὰρ ἔσωσ' ἡμᾶς ἐκ τοῦ
 κινδύνου.»

Ἐλλ' οὐκ ἐλάβετε σίτον τε καὶ ὕδωρ, 135

ἀληθῆ *la verità, il vero*
 οἰόμενος *credendo*
 τὸ ζῶον, τοῦ ζώου *l'animale*

μέμνησαι *ti ricordi*
 ἔσωσε *salvò*

ὥσπερ εἰς μακρὰν ὁδὸν πορευόμενοι,» ἡ
 μήτηρ ὑπολαβοῦσα ἔφη, «καὶ διὰ τοῦτο
 κίνδυνος μέγας ἐγένετο ὑμῖν ἀποθανεῖν
 ἐν τῷ σπηλαίῳ. Οὐδὲν γάρ, ὦ παῖ, ἔλαβον
 140 πλὴν τοῦ ξίφους καὶ τῶν λαμπάδων.»

ἀπο-θανεῖν < ἀπο-θνήσκω
 (θαν-)
 τὸ σπήλαιον (τοῦ σπηλαίου)
 = τὸ ἄντρον

«Προελθόντες δέ,» ἔφη ὁ τοῦ
 Δικαιοπόλιδος ἀδελφός, «μόλις ἐν τῷ τοῦ
 σπηλαίου σκότῳ εἶδομέν τι, καίπερ τὰς
 λαμπάδας ἔχοντες. Ἔπειτα ὁ Χαιρεφῶν
 145 ὁ προβαίνων ἐξαίφνης ἔπταισεν· κατέπεσε
 δὲ εἰς χάσμα τι τῆς γῆς, καὶ ἀκίνητος
 ἔμεινεν. Ἐγὼ δέ, βοηθεῖν βουλόμενος
 αὐτῷ πεσόντι, τὰς λαμπάδας ἀπέβαλον·
 αἱ δὲ πεσοῦσαι ἔσβησαν.

εἶδον < ὁράω (ιδ-)

κατ-έ-πεσε < κατα-πίπτω
 (πεσ-)

πεσών, -οῦσα, -όν < πίπτω

ἀπ-έ-βαλον < ἀπο-βάλλω
 (βαλ-)

150 Πανταχοῦ σκότος ἐξαίφνης ἐγένετο
 περὶ ἡμῶν. Φόβος δὲ ἔλαβεν ἡμᾶς τότε
 μέγας. Κατήλθομεν δὲ βραδέως εἰς τὸ
 χάσμα, καίπερ οὐδὲν ἰδόντες, γινώσκειν
 βουλόμενοι τί ποτε ὁ Χαιρεφῶν πεσὼν
 155 ἔπαθεν.»

φόβος... μέγας
 κατ-ήλθομεν

«Μόλις δὲ αὐτὸν ἐν τῷ τοῦ χάσματος

πλὴν (+ gen.) *tranne*
 ἔπταισεν *inciampò*
 τὸ χάσμα, τοῦ χάσματος
l'apertura, la voragine
 ἔμεινεν *rimase*

ἔσβησαν *si spensero*
 καίπερ (+ part.) *sebbene,*
benché

μυχῶ ἠῦρομεν κείμενον. Δι' ὀλίγου δὲ κινεῖται καὶ ἀναπνεῖ. Τέλος δὲ ἐπαίρει ἑαυτὸν καί, «διὰ τί,» λέγει, «πανταχοῦ σκότος ἐστίν; Ἐὰρ τυφλός εἰμι;» Ὁ δὲ 160 πατήρ σου, «οὐδαμῶς,» ἔφη, «οὐ γὰρ σὺ τυφλός εἶ, ἀλλὰ πάντες ἐν τῷ τοῦ σπηλαίου σκότῳ ὥσπερ τυφλοί ἐσμεν. Οὐκέτι γὰρ λαμπάδας ἔχομεν. Δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐν τῷ σκότῳ βαδίζειν, εἰ τὴν τοῦ 165 ἄντρου εἴσοδον ἀῦθις εὐρεῖν βουλόμεθα.»

Ἐγὼ μὲν οὖν, πάντων πρεσβύτατος ὢν, ἡγεμῶν τῶν ἄλλων ἐν τῷ σκότῳ ἐγενόμην. Σὺ δέ, ὦ Δικαιοπόλι, αἴτιος ἐγένου τῆς ἡμῶν πάντων σωτηρίας. Ὁ γὰρ σὸς πατήρ, 170 ὦ παῖ, τῷ κυνί, «ἴθι δὴ, ὦ Κέρβερε,» ἔφη, «εὐρὲ τὴν ὁδόν.» Ὁ δὲ κύων ὀσφραϊνόμενος τὴν ὁδὸν ἠῦρε καὶ οἴκαδε ἐπανῆλθεν. Ἐν δὲ τούτῳ ἡμεῖς μάλα φοβούμενοι μόλις ἐν τῷ σκότῳ προχωρεῖν 175 οἰοί τ' ἐγενόμεθα. ὦ παῖ, οὐδενὶ πώποτε τοσαύτη συμφορὰ ἐγένετο ὅση ἡμῖν τότε,

ἐ-γεν-ό-μην
ἐ-γένου
ἐ-γέν-ε-το
ἐ-γεν-ό-μεθα
ἐ-γέν-ε-σθε
ἐ-γέν-ο-ντο

εὐρέ!

ἐπ-αν-ῆλθεν < ἐπ-αν-έρχομαι
(ἐλθ-)

κείμενον *che giaceva, giacente*
πρεσβύτατος *il più vecchio, il più grande (d'età)*

ἡ σωτηρία, τῆς σωτηρίας
la salvezza
οἷός τε γίγνομαι... *son capace, sono in grado, di...*
πώποτε *mai*

ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.»

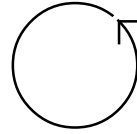
Ὁ δὲ Φίλιππος, «ἄρα καὶ ὑμεῖς,» ἔφη,
 180 «οἷοί τε ἐγένεσθε τὴν τοῦ ἄντρου εἴσοδον
 εὐρεῖν;»

«Οὐδαμῶς,» ἔφη ἡ μήτηρ, «οὐ γὰρ
 ἱκανοὶ ἐγένοντο διὰ τὸν σκότον πορεύ-
 εσθαι καὶ τὴν ὁδὸν εὐρεῖν.»

185 «Πᾶσαν τὴν νύκτα,» ὑπολαβὼν ὁ
 Δικαίολις ἔφη, «περιήλθομεν ἐν κύκλῳ
 τὸ σπήλαιον, ἐξελεθῆν οὐ δυνάμενοι,
 ὥσπερ εἰς λαβύρινθον ἐμπεσόντες. Τέλος
 δὲ τοῦ κυνὸς ὑλακτοῦντος ἀκούομεν· ὁ δὲ
 190 πατὴρ ἡμῶν καλεῖ ἡμᾶς βοῶν. Εἶδομεν δὲ
 μετ'οὐ πολὺν χρόνον λαμπάδος φῶς, καὶ
 τὸν πατέρα εἰσελθόντα. Ἴδὼν γὰρ τοὺς
 λίθους λελειμμένους ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τῷ κυνὶ
 ἐπόμενος ἤυρε τὸ ἄντρον. Ἀλλὰ τότε μόνον
 195 ἠσθόμεθα ὅτι ὁ Χαιρεφῶν τυφλὸς ἐστίν.
 Οὐδὲν γὰρ εἶδεν, οὔτε τὸ φῶς, οὔτε τὸν
 κύνα, οὔτε τὸν πατέρα ἡμῶν.»

«Λαβόντες οὖν αὐτὸν εἴλομεν ἐκ τοῦ

λελειμμένους *lasciati*
 ἠσθόμεθα *ci accorgemmo*

ἐν κύκλῳ (ὁ κύκλος, τοῦ
 κύκλου)

ἐμ-πεσῶν < ἐμ-πίπτω (πεσ-)

εἰσ-ελθῶν, -οὔσα, -όν (έλθ-)

εἶλον < αἰρέω (έλ-)

σπηλαίου δακρύνοντα καὶ στενάζοντα, καὶ ἠγάγομεν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.» 200

«Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὸν υἱὸν τυφλὸν γενόμενον, πρῶτον μὲν ἐστέναξεν, ἔπειτα δὲ εἶπεν ὅτι δεῖ ἡμᾶς τὸν παῖδα εἰς τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν ἄγειν. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐδυνάμεθα· αὐτὸς οὖν τὸν υἱὸν 205

ἀφ-ἱκόμην < ἀφ-ικνέομαι (ἰκ-)

ἤγαγεν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς τὸν θεὸν ἄγων τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, πρῶτον μὲν ἐπὶ θάλατταν αὐτὸν ἤγαγε καὶ ἔλουσεν αὐτόν. Ἐπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦλθον τοῦ θεοῦ. Ἐκεῖ τὸν παῖδα κατεκλίνατο, ὃ δὲ 210

ἠγείρατο < ἐγείρομαι

τῇ ὑστεραία ἠγείρατο βλέπων. Καὶ σὺ αὐτὸν εἶδες νῦν πάντα ὀρώντα. Πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστὰ τοιαῦτα ἄλλα ἐγένοντο ἐν τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῷ.»

θαυμαστός, -ή, -όν < θαυμάζω

«Μὴ οὖν φοβοῦ, ᾧ φίλε παῖ,» ἔφη ἡ 215 μήτηρ· «δι'ὀλίγου γὰρ καὶ σὺ ἀναβλέψῃ. Νῦν δὲ κάθευδε ἡσυχος· ὁψὲ γάρ ἐστιν.»

ἐστέναξεν *gemette*
ὁ Ἀσκληπιός, τοῦ Ἀσ-
κληπιοῦ *Asclèpio (il dio della medicina)*

ἐδυνάμεθα *potevamo*

ἔλουσεν *lavò*
κατεκλίνατο *fece sdraiare*
ἀναβλέψῃ *tornerai a vedere, recupererai la vista*